

IX. Probl. Theoricum.

An motus stellarum in longitudinem &
latitudinem pro duplici motu sit habendus?

Ratio dubitandi pregnantissima est, quia utriusq; motus
graduntur peculiares theoriae & calculi. Nam sicut se res habet
in cognosci, ita & in esse; dicat aliquis, neg^r id male. Non itaq;
sunt nulli, quibus isti duo motus sunt inter se ipsa distincti. Con-
tra verò quidam statuunt unicum esse motum, longitudinis scil,
cui tamen semper adhæreat sua latitudo, propter obliquum tra-
nitem, quo Planeta secat Eclipticam, ita ut in punctis interse-
ctionum, diametraliter oppositis, qui nodi vocantur, nulla sit la-
titudo, loca autem quadrante tenus à nodis remota, sint limites
maximarum latitudinum: non secus atq; Ecliptica obliquè se-
cat Äquatorem, ita ut declinationes sensim crescant vel de-
crescant, donec in intersectionibus sint nullae, circa regionas verò
maximæ.

Veruntamen cum nodi illi cum suis limitibus non sint fixi,
& præterea angulus obliquitatis sit variabilis, modo major, mo-
do minor; necesse est remedio distinctionis succurrere. Quatenus
igitur simpliciter spectatur deflexio ab Ecliptica, motus latitudi-
nis non est distinctus motus à motu longitudinis, sed hunc ut pro-
pria affectio comitatur: quatenus autem deflexio cum suis nodis
& limitibus ambulatoria est in Zod. & secundum quantitatem
variabilis, eatenus est distinctus motus; si non ratione ipsius stel-
lae, certè ratione terminorum. Quemadmodum latitudo fixarum
proficiuntur non ab obliquitate via sue, sed à mutata
seu variata obliquitate Ecliptica ad
Äquatorem.

X. Pro-